

HERINNERING.

Als een feestmaal zoo rein
de avond ligt klaar
om genoten te zijn,
was jij hier nog maar.

Zacht drijft de schemering
den dalenden dag,
als een verteederling
ze over je lag.

Van de zon is het licht
met wolken omtrokken,
zoo jouw zonnig gezicht
in je donkere lokken.

Zacht vaart de wind
door de korenaren,
maar mooier nog vind
ik hem door jouw haren.

Als een liefdesgerucht
zoo fijn hoor ik komen
de windezucht
door de avondboomen.

Nu fijne gedachten
ik zie wenken,
zal ik hier wachten
om jou te gedenken.

Dit is herinnering
die ik denk in verinniging
aan den tijd toen je nog naast me ging
en waarom, zeg
is die tijd nu weg?

V. M.